

С Т А Н О В И Щ Е

от доц. д-р Лъчезар Георгиев Хранов, д. м.

външен член на научно жури по конкурс за академична длъжност „доцент“ към катедра
Психиатрия и медицинска психология при факултет Обществено здраве на МУ –
Плевен

Заповед 1990/30. 09. 2014

Единствен кандидат в конкурса е д-р Мая Йорданова Стоименова-Попова, д. м.
Представените документи отговарят на нормативните уредби и са прецизно и
прегледно подредени.

Обучение и професионално развитие: Д-р Стоименова-Попова завършва медицина в Киев през 1980 с отличие и Хипократов диплом. През цялата си лекарска кариера тя е работила като психиатър. Започва като ординатор в Клиника за гранични състояния на Университетска болница по психиатрия с психодиспансер към ВМИ-Плевен, където работи през периода 14.07.1980- 30.11.1985 и междувременно спечелва конкурс за хоноруван асистент към Катедра психиатрия на ВМИ – Плевен (1983-1985). През 1984 получава специалност психиатрия и е сертифицирана като специалист по сексология. Основава кабинет по сексология и брачна консултация към психиатричен диспансер – Плевен. През периода 1986 – 1989 работи в Клиниката за гранични състояния на НИНПН – София като научен сътрудник към Националната програма за всестранно развитие на човека и неговия мозък, а в края на този период защитава дисертационен труд на тема “Експериментално-психологично проучване на невротичността при майки и деца през първата година на образователния процес” и получава научно-образователна степен „доктор“ („кандидат на медицинските науки“). От 1990 до момента е последователно старши и главен асистент в Катедра психиатрия на МУ – София и началник отделение във Втора психиатрична клиника на УМБАЛНП „Св.Наум“ – София. Членува в БЛС и в Световната федерация на дружествата по биологична психиатрия; обучена е в Добра клинична практика и е участник в многобройни клинични изпитвания на медикаменти; има добра компютърна грамотност и владее английски и руски език.

Научно-изследователска и публикационна дейност: Основните интереси на д-р Мая Стоименова-Попова са в съдебната психиатрия, суицидологията, клиничната работа с тревожни и афективни разстройства. Редица нейни разработки са резултат от трайния ѝ задълбочен интерес към сексологията: от половото възпитание през разстроените брачни отношения до сексуалните престъпления и лечението на сексуалните разстройства. Това ѝ позволява да разработи и внедри обхванат обучителен модул върху системата, структурата и проблемите на сексологията за специализиращи в тази област. Приноси са разработките на д-р Стоименова-Попова върху изследване на невротизма при пациенти, брачни двойки, майки с деца в ранна училищна възраст, както и върху пароксизмалните състояния при „невротични разстройства“. На нея принадлежат едни от най-ранните публикации в българската психиатрична книжнина върху соматоформните разстройства, а към това се добавят и наблюдения върху психичните синдроми при някои автоимунни заболявания. Открояващо се място в публикационната дейност на д-р Стоименова-Попова заемат участията ѝ в написването на учебник по съдебна медицина за прависти (две издания;

общо 9 авторски глави) и в най-съвременния български учебник по психиатрия за студенти-медици (главата за съдебна медицина). Д-р Стоименова-Попова е съавтор и в единствения по рода си в литературата на кирилица Психиатричен енциклопедичен справочник, който има две руски, едно българско и едно електронно издание, а преводите му на английски и китайски език са в напреднал стадий на подготовка. Последният важен научен принос на д-р Стоименова-Попова е намиращата се под печат монография върху феномена самоубийство, която запълва много съществена празнина в психиатричната теория и практика у нас.

Обобщено, д-р Стоименова-Попова разделя представените си публикации на свързани с дисертационния труд (автореферат, 7 на български, 2 на руски и 1 на английски език) и несвързани с дисертационния труд (8 на български, 2 на руски и 1 на френски език). Съавтор е (със самостоятелни авторски глави) в един психиатричен енциклопедичен справочник и в три учебника, като всички са претърпели повече от едно издание. Единствен автор е на монография под печат.

Учебно-преподавателска дейност: Като главен асистент в Катедра психиатрия на МУ – София д-р Стоименова-Попова провежда лекционно и семинарно обучение на студенти-медици; води редовно два авторски курса по СДО; преподава на специализанти по неврология, ОПЛ, рехабилитатори, специалисти по психиатрични медицински грижи, ерготерапевти, студенти по медицинска козметика. Преподава и съдебна психиатрия в Магистърския департамент по право на НБУ.

Диагностично-лечебна дейност: Д-р Стоименова-Попова ръководи отделение във Втора психиатрична клиника на УМБАЛНП „Св. Наум“ – София, провежда фармакотерапия, ЕКТ и психотерапевтични интервенции при широк спектър психични разстройства. Тя е един от пионерите на прилагането на дългодействащи инжекционни антипсихотици от второ поколение у нас. Единствен психиатричен консултант на МБАЛ „Св. Анна“ - София.

Заклучение: Извършена е, публикувана е и е представена в документацията по конкурса сериозна и в много аспекти – приносна научна работа. Очевидни са широките преподавателски ангажменти и достойнства на д-р Стоименова-Попова: разработка на справочник, учебници, тематични курсове и семинари, различни формати лекции за различни контингенти обучаващи се и специалисти. Тя е и утвърден клиницист-специалист с много богат опит и със задълбочени познания и умения във всички полета на съвременната психиатрична диагностика и терапията.

Убедено предлагам на почитаемото научно жури да даде положително становище и да избере д-р Мая Стоименова-Попова, д. м. за доцент по психиатрия в катедра Психиатрия и медицинска психология при факултет Обществено здраве на МУ – Плевен.

доц. д-р Лъчезар Г. Хранов, д. м.

София, 27. 11. 2014